

Konsekvensutredning gällande förslag för Östersjöns större rovfiskar genom begränsningar vid fiske med handredskap och ryssjor, HaV dnr 2026-3179

1 Redogörelse för problemet, konsekvenser och alternativ

1.1 Beskrivning av problemet och vilken förändring som eftersträvas

Så som framgår av bakgrundsbeskrivningen i remissen har rovfisken en stor betydelse för miljön i Östersjöns kustområden, där i synnerhet den större rovfisken har en avgörande roll i ekosystemet i framför allt grunda kustnära områden. Enligt undersökningar och rådgivning gjorda av Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) är det sannolikt att bestånden av abborre inte är inom biologiskt säkra gränser. Motsvarande bedömning för gädda och gös är att det är mycket sannolikt att dessa bestånd inte är inom biologiskt säkra gränser.

Sedan tidigare har Havs- och vattenmyndigheten (HaV) infört fönsteruttag för både gädda och gös vid fiske i Östersjön med handredskap och ryssja, dvs. det är i dessa fisken endast tillåtet att behålla fiskar som hamnar inom ett visst storleksspann. Dessutom gäller en fångstbegränsning på högst tre fiskar av den sammanlagda fångsten av gädda och gös.

För att minska fisketrycket/dödligheten på abborre, gädda och gös behövs det fler åtgärder för att förbättra statusen för dessa arter. I enligt med en begäran från länsstyrelserna längs Egentliga Östersjökusten föreslår HaV därför ytterligare fiskebegränsningar för att skydda dessa arter. Förslagen, som i stort överensstämmer med den hemställan som länsstyrelserna i Skåne län till och med Gävleborgs län gjort till HaV, innebär att det ska införas ett maximimått och fångstbegränsning i fiske med handredskap och ryssjor även för abborre samt en ytterligare nerdragning i hur många gäddor och gösar som varje fiskare per dag får behålla i fiske med handredskap och ryssjor.

1.2 Beskrivning av vilka konsekvenser som bedöms uppstå om ingen åtgärd vidtas

Även om det fortfarande finns relativt bra bestånd av abborre på delar av Östersjökusten är bestånden framför allt försvagade i Egentliga Östersjön. Dödligheten är också högre längs en sydlig gradient inom Östersjöns havsbassänger. Ofta sammanfaller en högre dödlighet med låga värden på stor fisk. Detta indikerar ett högt uttag av fisk, antingen från fiske eller från predatorer, eller annan naturligt orsakad dödlighet. Om ingen åtgärd vidtas är det inte säkert att bestånden fortsätter försvagas men risken är större att både abborre, gädda och gös fortsatt får utstå en förhöjd påverkan som sakta försvagar redan utsatta, och för ekosystemet funktionellt viktiga, arter.

Även om det fortfarande saknas mycket kunskap om olika sälarters och storskarvens påverkan på Östersjöns rovfiskar, framför allt med avseende på abborre och gädda, konstaterar HaV att just predation på kustrovfiskar från särskilt gråsäl och storskarv under senare tid särskilt beaktats i både regionala- och nationella förvaltningsplaner.

För att öka skyddet för Östersjöns rovfiskar och för att få effekt av främst fiskeregleringar är det viktigt att det pågår parallella förvaltningsspår, där regleringen av fisket är ett förvaltningsinstrument och regleringen av marina däggdjur och fåglar ett annat. Den här remissen handlar om den förra, men det är viktigt att poängtera att effekten kan utebli om man bortser från effekten av predation på beståndstatus och påverkan på naturlig storleksstruktur.

1.3 Beskrivning av de olika alternativ som finns för att uppnå förändringen och de fördelar respektive nackdelar som bedöms finnas med dessa

Förslaget är att begränsa uttaget av rovfiskarna abborre, gädda och gös i fritidsfisket med levandefångande redskap som handredskap och ryssja samt att styra det uttaget till individer av medelstorlek. Större individer ska härigenom ges större möjligheter till reproduktion och ekosystemfunktion genom att dessa sätts ut igen levande. I fisket med handredskap och ryssja är överlevnaden högre än i fiske med nät, där fångsten ofta redan är död när redskapet vittjas. Framför allt i fisket med handredskap kan fisket styras på ett sätt som inte är möjligt i fiske med andra redskap. Det finns inget givet svar på vad den bästa fångstbegränsningen är, inte heller vilket storleksintervall som är mest lämpligt. Abborren verkar emellertid vara mer eller mindre helt fiskätande från en längd av 30 cm och äter vuxen spigg effektivt vid en längd av ca 25 cm, vilket är längder som därför bör fungera som riktmärken i förvaltningen. HaV gör också bedömningen att 10 abborrar per dag i storlekar under 35 cm (<30 cm runt Gotland) är en rimlig avvägning mellan att begränsa fisket för att få effekt, men att samtidigt kunna bedriva ett fortsatt fiske för husbehov. I en sammanställning av storleksdata på abborre fångade i Nordiska kustöversiktsnät 2002–2018 i Forsmark, Galtfjärden, Kvädöfjärden, Lagnö och Asköfjärden framgår att ca 1,5 % av abborrarna i provfiskena är 30 cm eller längre (motsvarande för abborrar större än 35 cm är 0,2 %). Detta ger en indikation på hur stor andelen av abborrpopulationerna som direkt skulle påverkas av en fiskereglering i form av förslaget maximimått om provfisket med Nordiska kustöversiktsnät återspeglar den sanna storleksstrukturen.

Minimimått är en alternativ förvaltningsåtgärd till maximimått. En kombination av dessa två, där uttaget styrs till ett fönsteruttag, är ytterligare ett annat exempel på hur det går att leda uttag till storlekar av lämplig storlek. Vanligtvis införs minimimått vid den storlek varvid fisken har hunnit reproducera sig en eller två gånger. Abborren blir köns mogen vid en mindre längd än vad som efterfrågas i fritidsfisket, och ett minimimått torde därför ha liten effekt på vilka abborrar som undantas fisket.

För att ytterligare begränsa uttaget eller dödligheten i fisket skulle en reglering av nätfisket kunna vara ett alternativ. Just vad gäller nätfiske behövs det dock övervägas om att inte tillåta redskapet över huvud taget för att kunna nå förväntade effekter, beaktat att fisket efter andra arter med nät också blir förbjudet. Alternativa åtgärder är att tillåta ett begränsat nätfiske på exempelvis grunt vatten, som idag i vissa områden längs kusten, villkorat med krav på viss maskstorlek och eventuellt nerdragen nätmängd. Detta kan övervägas även generellt, på samtliga djup eller områden; men svårigheten ligger i att även om maskstorleken regleras med syfte att begränsa uttag/dödlighet av större storlekar av viss art, kommer fisket efter andra arter påverkas. Det

omvända gäller också; dödligheten kommer fortsatt vara stor för exempelvis abborre i nätfiske efter öring eller sik.

Kuststräckan söder om Östhammar ner till Skåne är också till stor del enskilt vatten, vilket betyder att merparten av rätten till fisket tillhör den enskilde fiskerättsägaren. Som regel är fisket med nät inte tillåtet om du inte har äganderätten av vattnet. Havs- och vattenmyndigheten ser dock positivt på att länsstyrelserna fortsätter att arbeta med ytterligare åtgärder som syftar till att reglera nätfisket för att stärka bestånden av kustlevande rovfisk.

1.4 Beskrivning av det eller de alternativ som bedöms lämpligast och av vilka skäl

Generellt för såväl abborre, gädda och gös är att det är fritidsfisket som står för merparten av uttaget genom fiske. Yrkesfisket, och då främst genom fiske med nät, fångar 25 ton abborre årligen i Egentliga Östersjön och uppskattningar kring fritidsfisket är 300 ton behållen fångst. För gädda står yrkesfisket för ett totalt uttag på 12 ton i hela Östersjön och fritidsfisket står för fångster på runt 800 ton i mellersta Östersjön. Av dessa är det några tiotals ton som behålls. Gösen fiskas knappt kommersiellt längre och 2024 landades 1,7 ton i Egentliga Östersjön. Fritidsfisket står för runt 10 ton behållen fångst. Till skillnad från abborre, där ungefär hälften av fritidsfisket sker med mängdfångande redskap som nät, fiskas gädda och gös nästan uteslutande med handredskap. Av dessa orsaker anser Havs- och vattenmyndigheten att det är rimligt att fortsatt begränsa fritidsfisket med handredskap till maximalt en gädda och gös per dygn i fisket med handredskap och ryssja. För abborren anser Havs- och vattenmyndigheten att det är lämpligt att initialt börja begränsa uttaget av abborre under maximimått i handredskapsfiske och fiske med ryssja som medger återutsättning.

Havs- och vattenmyndigheten anser även att ett större systematiskt arbete bör ske för att se över hur reglerna i fisket med nät kan moderniseras och anpassas efter olika arters skyddsvärde eller nuvarande status. I den begäran som ligger till grund för denna remiss föreslår länsstyrelserna att de ska arbeta vidare med anpassade nätreger, som ett fortsatt förvaltningspaket. Detta för att ytterligare öka skyddet för större rovfisk i Egentliga Östersjön.

Sammantaget är det lämpligt, givet rovfiskens roll i Östersjöns ekosystem, att begränsa antalet abborrar som får tas upp i fritidsfisket med redskap som medger återutsättning med hög överlevnad. HaV delar länsstyrelsernas bedömning att 10 abborrar under 30 cm respektive 35 cm bör räcka för att tillgodose ett husbehovsfiske, samtidigt som det innebär att abborrar återutsätts i storlekar som är viktiga för Östersjöns ekosystem och för att motverka spiggdominans i skärgårdsområden.

2 Förslagets relation till EU-rätten

2.1 Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Föreskriftsförslagen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen och går inte utöver EU:s minimikrav.

EU:s gemensamma fiskeripolitik omfattar åtgärder för bevarande och förvaltning av levande marina akvatiska resurser, dvs. de akvatiska resurserna i haven. Det finns dock inte några

bevarandeåtgärder på EU-nivå som motsvarar de föreslagna åtgärderna, utan förslaget innebär en komplettering av EU:s regelverk. Syftet är att förbättra bevarandestatusen för större rovfiskar och kompletteringen överensstämmer med de mål och principer för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013, den s.k. grundförordningen.

3 Rättsliga grunder

3.1 Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

HaV har enligt 2 kap. 7 § förordningen (1994:1617) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen bemyndigande att meddela föreskrifter för fiskevården och fiskets bedrivande som förbjuder eller begränsar fisket med avseende på vilken fisk som får fångas, användningen av fiskefartyg, fiskemetoder eller fiskeredskap, och fiske inom vissa områden eller för vissa ändamål.

4 Analys av förslagets konsekvenser

4.1 Beskrivning av de övergripande konsekvenserna

De direkta ekonomiska konsekvenserna för enskilda fritidsfiskare och verksamma guideföretag bedöms som begränsade på kort sikt, bland annat mot bakgrund av den redan höga återutsättningsgraden inom dessa kategorier fiskande.

Ekonomiska konsekvenser för yrkesfisket bedöms även för dessa som begränsade då omfattningen av fisket är av liten omfattning.

På längre sikt kan de samhällsekonomiska vinsterna av ett stärkt abborrbestånd istället vara betydande. Fritidsfisket genererar ekonomiska värden genom konsumtion av utrustning, resor och tjänster samt genom den guideverksamhet som är etablerad i området. Ett välmående bestånd utgör en förutsättning för att dessa värden ska kunna upprätthållas och utvecklas över tid. De kortsiktiga kostnader som förslaget medför för enskilda aktörer och för staten bedöms därför vara proportionerliga i förhållande till de långsiktiga samhällsekonomiska vinster som ett hållbart förvaltade av abborrbeståndet kan ge.

4.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter för olika aktörer

4.2.1 Andra enskilda

Förslaget om fångstbegränsningar riktar sig främst till fritidsfiskare som använder handredskap och fiskar efter abborre, gädda eller gös som målarter i södra och mellersta Östersjön.

Antalet fritidsfiskare som hade abborre som mållart uppskattades i genomsnitt till 112 000 personer per år (95 % konfidensintervall: 91 000–134 000) under perioden 2021–2025. Dessa stod för i genomsnitt 903 000 fiskedagar per år (585 000–1 220 000) och en genomsnittlig total fångst om 611 000 kg (397 000–825 000). Av den fångade abborren återutsätts 71 procent (55–84 %). Antalet fritidsfiskare som hade gädda som mållart uppskattades i genomsnitt till 76 000 personer per år (55 000–96 000). Dessa stod för i genomsnitt 715 000 fiskedagar per år

(450 000–979 000) och en genomsnittlig total fångst om 1 081 000 kg (644 000–1 518 000). Av den fångade gäddan återutsätts 81 procent (72–88 %). Variationen mellan åren är stor och konfidensintervallen överlappar, varför någon statistiskt säkerställd trend inte kan fastställas för någon av arterna.

Antalet fritidsfiskare som hade gös som målart uppskattades i genomsnitt till 19 000 personer per år (12 000–26 000). Dessa stod för i genomsnitt 246 000 fiskedagar per år (122 000–369 000). Den totala fångststatistiken för gös är behäftad med statistisk osäkerhet, och årsestimat bör därför tolkas med försiktighet. Återutsättningsgraden för gös är 86 procent (75–93 %), vilket är den högsta av de tre arterna och innebär att det faktiska uttaget ur beståndet är litet i förhållande till den totala fångsten.

Eftersom samma person kan rikta sitt fiske mot flera målarter uppstår ett överlapp om artvisa uppgifter summeras. För att undvika dubbelräkning redovisas här ackumulerad statistik för fritidsfiskare som fiskat efter abborre, gädda eller gös i södra och mellersta Östersjön under perioden 2021–2025. Det samlade antalet unika fritidsfiskare med någon av de tre arterna som målart uppgick i genomsnitt till 125 000 personer per år (97 000–152 000). Dessa stod sammantaget för i genomsnitt 989 000 fiskedagar per år (683 000–1 295 000) och en genomsnittlig total fångst om 1 838 000 kg (1 270 000–2 406 000). Sammantaget återutsätts 72 procent (55–84 %) av den totala fångsten av de tre arterna, medan 28 procent (16–45 %) behålls.

Förslaget kommer främst att påverka de fritidsfiskare som inte återutsätter sin fångst utan primärt fiskar för konsumtion istället för nöje. Statistiken visar att denna grupp utgör en mindre andel av det totala antalet fritidsfiskare, men fångsterna de behåller är omfattande i förhållande till gruppens storlek. Det innebär att den kategorin fiskande har en oproportionerligt stor påverkan på fiskbestånden. Förslaget får därför tydliga konsekvenser för denna kategori fiskande, både på kort och lång sikt, eftersom deras möjlighet att fiska för sitt syfte begränsas.

För den större grupp fritidsfiskare som i första hand återutsätter sin fångst blir påverkan troligen liten. Det beror på att många redan återutsätter fisken; 71 procent av abborrarna, 81 procent av gäddorna och 86 procent för gösarna. Dessa tre arterna betraktas i stor utsträckning som "sportfiskar", där fiskeupplevelsen i sig utgör det primära syftet, varför förslaget om bag-limit och maximimått inte bedöms påverka möjligheten för denna grupp fritidsfiskare att utöva sitt fiske.

De samhällsekonomiska konsekvenserna för fritidsfiskarna som grupp bör ses i ett längre perspektiv. Enligt Havs- och vattenmyndighetens rapport "Värdet av svenskt fritidsfiske i Sverige" uppgår utgifterna kopplade till fritidsfiskeaktiviteten till i genomsnitt cirka 500 kronor per fiskedag. Detta innebär att den aktuella gruppen, med dess i genomsnitt 989 000 fiskedagar per år, bidrar med en betydande ekonomisk omsättning i områden där fisket bedrivs. Konsumentöverskottet¹ för södra och mellersta Östersjön estimeras dessutom till 86 respektive 100 kronor per fiskedag, vilket illustrerar att fritidsfisket tillför ett samhällsekonomiskt värde utöver konsumtion kopplat till fritidsfiskeaktiviteten. Dessa värden är direkt beroende av att det finns livskraftiga bestånd att tillgå och en reglering som bidrar till att stärka bestånden av abborre, gädda och gös skapar därmed bättre förutsättningar för ett fortsatt attraktivt fritidsfiske. På sikt gynnar därför bättre fiskbestånd såväl den enskilde utövaren som de lokalekonomier där fisket är en del av det rörliga

¹ Detta begrepp avser det ekonomiska mervärde som uppstår när en konsument, i detta fall fritidsfiskarens, maximala betalningsvilja för en specifik produkt överstiger det fastställda marknadspriset. Det uppkomna överskottet utgör således en indikator på den samhällsekonomiska välfärds- och nyttoeffekt som tillfaller individen (fiskaren).

friluftslivet. Sammantaget gör HaV därför den bedömningen att de kortsiktiga begränsningar som förslaget medför är små i förhållande till de långsiktiga positiva effekter som ett hållbart förvaltad bestånd kan innebära för gruppen som helhet.

4.2.2 Staten

Havs- och vattenmyndighetens arbete med att ta fram nya föreskrifter, genomföra utrednings- och beredningsarbete samt säkerställa nationell och regional förankring är en del av myndighetens ordinarie linjeverksamhet och medför ingen extra kostnad för staten. Myndigheten ansvarar för att utforma och besluta om reglerna inom sitt befintliga mandat och de resurser som krävs för detta är budgeterade i den vanliga verksamheten.

Länsstyrelsernas roll i beredningsarbetet, och för arbetet med exempelvis den här typ av hemställan, ingår i deras ordinarie linjeverksamhet. Länsstyrelsen har utöver detta även tillsynsansvar för fiskebestämmelser där kontroll av fångstbegränsningar, maximimått och liknande ingår i deras vanliga arbetsuppgifter. Ett utökat regelverk innebär därför endast ett ökat tillsynsbehov inom länsstyrelsernas befintliga arbete och medför inga direkta extra kostnader kopplat till länsstyrelsernas tillsynsarbete. Den enda potentiella extra kostnaden för länsstyrelsen kan vara den praktiska informationsspridningen, exempelvis framtagning och uppsättning av nya skyltar vid vattenområden samt uppdatering av digitala och tryckta informationskanaler.

Även Kustbevakningens utför regelbundet kontroller av havs- och kustnära vatten som en del av sin verksamhet. Ett utökat regelverk kan medföra ett något ökat behov av kontrollinsatser, men dessa hanteras inom befintliga resurser och innebär inga ytterligare ekonomiska kostnader för staten.

Sveriges lantbruksuniversitet bör inom ramen för sin ordinarie verksamhet kunna följa åtminstone abborrens beståndsutveckling via den ordinarie nationella och regionala kustfiskövervakningen. Detta eftersom abborren i praktiken är den art längs Sveriges kuster som kustfiskövervakningen är anpassad för att följa och därmed bör signaler om förändrade storleksstrukturer på grund av ändrade regler kunna följas upp genom SLUs befintliga uppdrag.

Sammanfattningsvis medför förslaget inga nya kostnader för staten när det gäller själva regelutformningen, förvaltningsarbetet och den efterföljande tillsynen och vetenskapliga uppföljningen då detta arbete redan är ingår i myndigheternas linjeverksamhet. De enda eventuella extra kostnader som kan uppstå är de som länsstyrelsen kan få i samband med ökad informationsspridningen, exempelvis genom nya skyltar och liknande kommunikationsinsatser.

4.2.3 Företag

Guideverksamheter

Inom södra och mellersta Östersjön förekommer kommersiell guideverksamhet riktad till fritidsfiskare som har abborre, gädda och gös som målarter. HaV uppskattar att det rör sig om mellan 5-10 mikroföretag, men det exakta antalet företag är svårt att fastställa eftersom det inte finns statistikuppgifter över antalet.

Guideverksamhet innebär att guiderna mot ersättning leder fritidsfiskare till fångstplatser och bistår dem under fisket. Guidernas affärsmodell bygger i hög grad på att kunderna får möjlighet

till goda fångster. Införandet av regler som begränsar fångstuttaget skulle därför kunna påverka förutsättningarna för verksamheten negativt med minskade intäkter som följd. För guideverksamhet som fokuserar på fiske av abborre, gädda och gös är dock huvudsyftet oftast inte att kunden ska ta med sig fångst med hem, utan där är syftet oftast själva upplevelsen: att fånga och återutsätta fisken. Om kunden ändå vill behålla fisk bör regelförslagen vara tillräcklig för att tillgodose även betalande kunders behov genom att det kommer vara tillåtet att ta med tio abborrar under maximimått och en gädda eller gös inom särskilt storleksfönster.

Förslaget om fångstbegränsningar i form av en bag-limit och maximimått syftar till att skydda bestånden av större rovfisk på lång sikt och bidra till ett långsiktigt hållbart fiske. Stärkta bestånd över tid ökar chanserna till bättre fångstmöjligheter, vilket gynnar guideverksamhetens förutsättningar att erbjuda attraktiva fiskeupplevelser. I ett längre perspektiv kan den föreslagna regleringen främja den affärsmässiga hållbarheten hos de guideföretag som är verksamma i området.

Sammantaget är HaV:s bedömning att förslaget på kort sikt medför begränsade negativa konsekvenser för guideverksamheten och att de långsiktiga effekterna kommer vara övervägande positiva. Det sistnämnda förutsatt att regleringen bidrar till det avsedda syftet att stärka bestånden.

Yrkesfisket

Förslaget berör även de yrkesfiskare som fiskar med ryssjor inom området. Enligt fångststatistiken för 2025 är det sju yrkesfiskare som har rapporterat små fångster av abborre, gös och gädda. Alla sju yrkesfiskare bedriver sin verksamhet i mikroföretag. Av de uppgifter som rapporterats in till HaV 2025 framgår att fångsterna av abborre, gös och gädda i fiske med ryssjor enbart uppgick till tre procent av dessa yrkesfiskares totala fångster under året. Arterna fångades främst som bifångst i fiske efter ål. Det totala fångstvärdet för de sju yrkesfiskarna uppskattas till cirka 400 000 kronor, varav fångst av abborre, gädda och gös stod för cirka 2 procent. Sedan tidigare gäller fångstbegränsning på maximalt tre gäddor/gösar inom tillåten storleksintervall även yrkesfiskare vid fiske med ryssjor. Nu sänks denna begränsning till 1 gädda och gös. För abborre föreslås fångstbegränsningen inte gälla yrkesfiske med ryssja, däremot föreslås maximimåttet för abborre gälla även vid yrkesmässigt fiske med ryssja. Mot denna bakgrund bedömer HaV att yrkesfiskarna kommer att påverkas marginellt utifrån föreslagna reglering.

4.2.4 Kommuner och regioner

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser av betydelse för kommuner eller regioner i området.

4.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser än sådana som anges i punkten 1

Ej aktuellt

4.4 Bedömning av om särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Enligt HaV:s bedömning finns det inga särskilda hänsyn som behöver tas för när föreslagna regler ska träda i kraft, men i det fall remissinstanserna framför synpunkter gällande ikraftträdande kommer HaV ta hänsyn till detta i den fortsatt beredning.

Bestämmelserna kommer att kungöras i vanlig ordning och utöver detta kommer information ges genom pressmeddelande och information på HaV:s webbsida. Länsstyrelserna kommer att sprida information regionalt genom sina informationskanaler.

4.5 Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas

Sveriges lantbruksuniversitet har redan idag i uppdrag att kontinuerligt följa utvecklingen av nationellt förvaltade kustbestånd, där framför allt abborrbeståndens storleksstruktur och status följs upp i regionala- och nationella provfiskeområden längs berörda kuststräckor.

5 Kommuner och regioner

Förslaget bedöms inte inskränka den kommunala självstyrelsen.

6 Kontaktpersoner

För eventuella frågor kontakta:

För Havs- och vattenmyndigheten:

Martin Karlsson tel. 010-698 62 42

Martin Rydgren tel 010-698 64 50

Gustav Enhol Blomqvist tel. 010-698 62 59

För Länsstyrelserna:

Länsstyrelsen Gävleborgs län, Nichlas Dahlén, tel 010-225 10 00

Länsstyrelsen Uppsala län, Daniel Brelín tel 010-223 30 00

Länsstyrelsen Stockholms län, Niklas Sjöberg tel 010-223 10 00

Länsstyrelsen Södermanlands län, Ludwig Nilsson tel 010-223 40 00

Länsstyrelsen Östergötlands län, Jörgen Dahlin tel 010-223 50 00

Länsstyrelsen Gotlands län, Peter Landergren tel 010-223 90 00

Länsstyrelsen Kalmar, Tobias Borger tel 010-223 80 00

Länsstyrelsen Blekinge län, Martin Stålhammar tel 010 224 00 00

Länsstyrelsen Skåne län, Linus Larliander, tel 010-224 10 00